EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 5.11.2021
COM(2021) 681 final

2021/0357 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om ändring av genomförandebeslut (EU) 2018/593 vad gäller varaktigheten och omfattningen av avvikelsen från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG

MOTIVERING

Enligt artikel 395.1 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1] (*mervärdesskattedirektivet*) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i det direktivet för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 31 mars 2021 ansökte Republiken Italien om bemyndigande att få fortsätta att avvika från artiklarna 218 och 232 i mervärdesskattedirektivet för att kunna fortsätta införandet av obligatorisk elektronisk fakturering. Den befintliga avvikelsen löper ut den 31 december 2021. I ansökan begärdes dessutom en utvidgning av tillämpningsområdet för den gällande avvikande åtgärden, som beviljades genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593[2], till att även omfatta beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i mervärdesskattedirektivet. Genom en skrivelse av den 10 september 2021 underrättade kommissionen, i överensstämmelse med artikel 395.2 i mervärdesskattedirektivet, övriga medlemsstater om Republiken Italiens ansökan. Genom en skrivelse av den 13 september 2021 meddelade kommissionen Republiken Italien att den hade alla uppgifter som krävdes för att behandla ärendet.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Efter genomförandebeslut (EU) 2018/593 införde Republiken Italien ett allmänt system för obligatorisk elektronisk fakturering, *Sistema di Interscambio (SdI)*, också i enlighet med rådets rekommendation av den 11 juli 2017 om Italiens nationella reformprogram från 2017 och med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram från 2017[3].

Italien hävdar att åtgärden, som syftar till att bekämpa skattebedrägeri och skatteundandragande, förenkla uppfyllande av skattskyldighet, effektivisera skatteuppbörden och modernisera den italienska produktionen och därigenom minska företagens administrativa kostnader, fullt ut har uppnått sina mål.

När det gäller att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt har åtgärden stärkt skatteförvaltningens kapacitet, minskat den tid som krävs för att upptäcka och reagera på mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt och förbättrat möjligheterna till riskanalys. Dessutom har åtgärden visat sig vara effektiv som en förebyggande åtgärd, eftersom den har förhindrat skatteundandragande och bedrägligt beteende från skattebetalarnas sida.

Även om det inte går att kvantifiera exakt hur mycket återkrav som direkt kan tillskrivas införandet av obligatorisk e-fakturering har Italien lämnat vissa uppskattningar. Enligt dessa beräkningar kunde omkring två miljarder euro direkt tillskrivas förbättringen av efterlevnaden av mervärdesskattelagstiftningen efter införandet av åtgärden i fråga, medan cirka 580 miljoner euro i ytterligare intäkter i uppbörden av direkta skatter indirekt kunde hänföras till åtgärden. När det gäller kontroll och verkställighet möjliggjorde åtgärden att man kunde identifiera och stoppa falska mervärdesskattemedel och att man kunde återkräva 945 miljoner euro under 2019. Dessutom har användningen av elektroniska faktureringsuppgifter för hela 2019 också varit avgörande för att identifiera beskattningsbara personer som inte uppfyller

[1] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] EUT L 99, 19.4.2018, s. 14.
[3] EUT C 261, 9.8.2017, s. 46.

kraven för status som ”*esportatore abituale*” (över 1,3 miljarder euro i felaktigt angivna tak). Andra processer pågår för närvarande på grundval av dubbelkontroller av uppgifter om elektronisk fakturering med gränsöverskridande informationskällor om bedrägeribekämpning (inklusive det europeiska nätverket för bedrägeribekämpning, Eurofisc). Det har också gjort det möjligt att identifiera företag som är inblandade i mekanismer för gemenskapsinternt bedrägeri som genomfördes mellan de sista månaderna av 2019 och under 2020, på grundval av faktureringsflöden för obefintliga transaktioner på cirka en miljard euro.

När det gäller förenklingen av uppfyllandet av skattskyldighet har införandet av obligatorisk e-fakturering gjort det möjligt för skatteförvaltningen att göra förifyllda inköps- och försäljningsregister, schemaläggning av den periodiska mervärdesskatteuppgörelsen, förifyllda årliga mervärdesskattedeklarationer och förifyllda betalningsformulär, inklusive de skatter som ska betalas, räknas av eller återbetalas (där prioritet ges till dem som använder e-fakturering) tillgängliga för skattebetalare. E-fakturering har gjort det möjligt att avskaffa ett antal skyldigheter, såsom rapportering av fakturauppgifter om inhemska transaktioner, ingivande av Intrastat-deklarationer om inköp, skyldigheten att lämna närmare uppgifter om avtal som ingåtts av leasing- eller uthyrningsföretag och skyldigheten att rapportera transaktioner som rör leveranser av varor från Republiken San Marino till Italien.

Enligt Italien har införandet av obligatorisk e-fakturering medfört andra fördelar, eftersom det har förenklat faktureringsprocessen, både för dem som utfärdar fakturor och för mottagare, och gjort det möjligt att utveckla relaterade tjänster som gör det möjligt att övervaka affärsresultaten i realtid, som till exempel kassaflödeshantering. I samband med covid-19-pandemin har uppgifterna från obligatorisk elektronisk fakturering visat sig vara till stor hjälp för att analysera de förändringar i ekonomin som hänger samman med hälsokrisen och införa de lämpligaste stödåtgärderna.

Genomförandebeslut (EU) 2018/593 gäller fram till den 31 december 2021 och därför har Italien ansökte om att få fortsätta att avvika från artiklarna 218 och 232 i mervärdesskattedirektivet för att kunna fortsätta med obligatorisk elektronisk fakturering.

I ansökan begärdes dessutom en utvidgning av tillämpningsområdet för åtgärden till att även omfatta beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i mervärdesskattedirektivet. Italien anser att denna utvidgning kommer att stärka bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt, eftersom den kommer att ge skatteförvaltningen en fullständig bild av alla skattebetalares transaktioner. Skattemyndigheterna kommer dessutom att kunna övervaka att omsättningen för de beskattningsbara personer som omfattas av ovannämnda skattebefrielse fortsätter att ligga under tröskelvärdet, vilket gör det möjligt för dem att bekämpa skatteundandragande som är kopplat till tillgången till och beständigheten i detta system för skattebetalare som i materiellt hänseende bryter mot de villkor och krav som fastställs i lag.

Enligt Italien bör den utvidgning av åtgärdens tillämpningsområde som krävs inte medföra någon betydande administrativ börda för dessa beskattningsbara personer. Mer än 10 % av de beskattningsbara personer som omfattas av skattebefrielsen för små företag enligt artikel 282 i mervärdesskattedirektivet utfärdar redan sina fakturor via SdI. Dessutom har den italienska skatteförvaltningen kostnadsfritt tillhandahållit alla mervärdesskatteaktörer olika lösningar för att utarbeta och överföra elektroniska fakturor. Dessa omfattar ett programvarupaket som kan installeras på en dator och som kan användas för att förbereda elektroniska faktureringsfiler även om det inte finns någon internetanslutning, och för att överföra sådana filer genom att bara ladda upp dem, och en applikation som kan installeras på alla mobila enheter för att förbereda och överföra elektroniska fakturor. Dessutom har den italienska skatteförvaltningen kostnadsfritt tillgängliggjort en digital lagringstjänst som gör det möjligt att arkivera

faktureringsfilerna och samtidigt säkerställa att kraven på filernas äkthet, integritet och läsbarhet uppfylls i 15 år.

Små och medelstora företag skulle gynnas av att man avskaffade kostnaderna för tryckning och arkivering av fakturor, minskade risken för misstag vid upprättandet av fakturor och gav tillgång till ett antal onlinetjänster som tillhandahålls av den italienska skatteförvaltningen och som gör det möjligt för skattebetalarna att nyttja faktureringsuppgifterna för att analysera hur deras verksamhet fungerar.

Med tanke på avvikelsens breda tillämpningsområde och dess utvidgning till beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i mervärdesskattedirektivet är det viktigt att säkerställa den nödvändiga uppföljningen av denna åtgärd och i synnerhet dess inverkan på bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt och på beskattningsbara personer, med särskild uppmärksamhet på små och medelstora företag. Om Italien önskar förlänga den avvikande åtgärden bör en rapport om hur åtgärden fungerar tillhandahållas tillsammans med ansökan om förlängning. Rapporten bör innehålla en bedömning av åtgärdens effektivitet när det gäller att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt, samt förenkling av skatteuppbörden. Rapporten bör också innehålla en utvärdering av åtgärdens effekter på beskattningsbara personer, särskilt för små och medelstora företag, med en ingående redogörelse vad avser ökningen av deras administrativa börda och kostnaderna för regelefterlevnad.

Det föreslås att bemyndigandet förlängs till och med den 31 december 2024.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Genom artikel 218 i mervärdesskattedirektivet likställs fakturor i pappersform eller i elektronisk form genom att det i den föreskrivs att medlemsstaterna ska godta som fakturor alla dokument eller meddelanden i pappersform eller i elektronisk form. Enligt artikel 232 i mervärdesskattedirektivet måste användning av elektronisk faktura godkännas av mottagaren. Den obligatoriska elektroniska fakturering som införts av Italien avviker från dessa två bestämmelser.

Avvikelsen kan bemyndigas på grundval av artikel 395 i mervärdesskattedirektivet i syfte att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt. Med tanke på att den avvikande åtgärden, på grundval av de uppgifter som Italien lämnat, har bidragit både till att bekämpa skattebedrägeri och skatteundandragande och till att förenkla skatteuppbörden, är avvikelsen förenlig med gällande policybestämmelser.

Avvikelsen för obligatorisk elektronisk fakturering ligger också i linje med rådets rekommendation[4] om Italiens nationella reformprogram från 2017 i vilken ”Italien rekommenderades att vidta åtgärder under 2017 och 2018 för att bland annat bredda den obligatoriska användningen av elektroniska fakturor och betalningar”.

Slutligen antog kommissionen 2020 ”Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: Handlingsplan för rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin”[5]. En av de åtgärder som planeras i denna handlingsplan är att kommissionen ska lägga fram ett lagstiftningsförslag om modernisering av rapporteringsskyldigheterna i fråga om mervärdesskatt. I detta sammanhang kommer det att

[4] EUT C 261, 9.8.2017, s. 46.

[5] https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2020-07/2020_tax_package_tax_action_plan_en.pdf

undersökas om e-faktureringen bör byggas ut ytterligare. Den avvikande åtgärden är därför anpassad till de mål som eftersträvas med kommissionens handlingsplan. Ett av syftena med kommissionens kommande förslag kommer att vara att rationalisera befintliga och framtida rapporteringsmekanismer för inhemska transaktioner, inklusive den som tillåts genom denna avvikande åtgärd.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 395 i mervärdesskattedirektivet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Mot bakgrund av den bestämmelse i mervärdesskattedirektivet som ligger till grund för förslaget är subsidiaritetsprincipen inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Beslutet avser ett bemyndigande som beviljas en medlemsstat på dess egen begäran och utgör därför ingen förpliktelse.

Införandet av obligatorisk elektronisk fakturering har skett smidigt, utan att det gett upphov till några särskilda problem. Enligt de uppgifter som Italien har lämnat har det bidragit till att uppnå de mål som eftersträvas i bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt, samtidigt som skatteuppbörden har förenklats.

I Italiens begäran begärs en utvidgning av tillämpningsområdet till beskattningsbara personer som omfattas av skattebefrielsen för små och medelstora företag. Italien har infört flera åtgärder för att hjälpa dessa beskattningsbara personer att anpassa sig till obligatorisk e-fakturering. Den italienska skatteförvaltningen har kostnadsfritt tillhandahållit olika lösningar, t.ex. ett programvarupaket för installation på datorer eller en applikation för mobila enheter, som gör det möjligt för skattebetalarna att enkelt upprätta och överföra elektroniska fakturor. Åtgärderna kommer att befria dessa företag från deras nuvarande kostnader för att utfärda och bearbeta fakturor, t.ex. kostnader för tryckning eller arkivering, samtidigt som risken för misstag minskar.

Dessutom har den obligatoriska elektroniska faktureringen gjort det möjligt för den italienska skatteförvaltningen att erbjuda olika onlinetjänster till skattebetalare. Det bör noteras att mer än 10 % av de beskattningsbara personer som omfattas av skattebefrielsen för små och medelstora företag redan har valt att frivilligt utfärda e-fakturor. Dessutom skulle flera rapporteringsskyldigheter kunna avskaffas på grund av införandet av obligatorisk elektronisk fakturering.

Dessutom skulle den begärda utvidgningen av åtgärdens tillämpningsområde stärka bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt, eftersom de italienska skattemyndigheterna skulle få en fullständig bild av de fakturor som utfärdats av alla beskattningsbara personer. Det kommer också att göra det möjligt för dem att upptäcka skattebetalare som i materiellt hänseende bryter mot de villkor och krav som krävs enligt lag för att tillämpa nämnda skattebefrielse för små och medelstora företag.

Avvikelsen är också tidsbegränsad och en rapport om åtgärdens funktion och effektivitet, särskilt om konsekvenserna för små och medelstora företag, ska lämnas in tillsammans med ansökan om Italien vill förlänga avvikelseåtgärden.

Därför står den särskilda åtgärden i proportion till det mål som eftersträvas, nämligen att bekämpa skatteundandragande och förenkla skatteuppbörd.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument: rådets genomförandebeslut.

I enlighet med artikel 395 i mervärdesskattedirektivet är en avvikelse från de gemensamma mervärdesskattereglerna bara möjlig om rådet ger ett enhälligt bemyndigande på grundval av ett förslag från kommissionen. Ett rådets genomförandebeslut är det lämpligaste instrumentet, eftersom det kan riktas till en enskild medlemsstat.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Konsekvensbedömning**

Italien ansökte om bemyndigande att få fortsätta att tillämpa obligatorisk elektronisk fakturering för alla fakturor som utfärdats till andra ekonomiska aktörer eller slutkonsumenter av beskattningsbara personer som är etablerade på italienskt territorium och utvidga åtgärdens tillämpningsområde till beskattningsbara personer som omfattas av skattebefrielsen för små företag. Även förenklade fakturor, handlingar som utfärdats på grundval av artikel 219 i mervärdesskattedirektivet och fakturor avseende transaktioner som är undantagna från skatteplikt bör omfattas av obligatorisk elektronisk fakturering. Icke-etablerade beskattningsbara personer kan välja att överföra sina fakturor via SdI.

Beskattningsbara personer har redan anpassat sina system för att uppfylla kraven på obligatorisk elektronisk fakturering. Om bemyndigandet inte förlängs skulle det innebära att kostnaderna för en sådan anpassning inte skulle vara återkrävbara för beskattningsbara personer, samtidigt som de sannolikt skulle behöva ådra sig ytterligare kostnader i samband med anpassningen till ett nytt rapporteringssystem som skulle kunna införas för att ersätta obligatorisk e-fakturering.

Enligt Italien har e-fakturering gett effektiva resultat när det gäller bekämpning av skattebedrägerier på grund av informationens större täckning, aktualitet och spårbarhet. Åtgärden har också visat sig vara effektiv som en förebyggande åtgärd, eftersom den har förhindrat skatteundandragande och bedrägligt beteende från skattebetalarnas sida. Avsändning av fakturor via SdI har gett den italienska skatteförvaltningen snabb och automatisk tillgång till alla fakturauppgifter som är relevanta för skatteändamål. En utvidgning av åtgärden till beskattningsbara personer som omfattas av skattebefrielsen för små och medelstora företag kommer att öka denna möjlighet. Därigenom kan skatteförvaltningen utföra snabba och automatiska kontroller av överensstämmelsen mellan deklarerad och betalad mervärdesskatt.

Enligt de uppskattningar som lämnats av Italien har genomförandet av obligatorisk e-fakturering förbättrat efterlevnaden av mervärdesskattelagstiftningen med cirka 2 miljarder euro. Den har också gjort det möjligt att indirekt erhålla ytterligare 580 miljoner euro på grund av ytterligare intäkter från uppbörden av direkta skatter. Ytterligare 945 miljoner euro återkrävdes under 2019 på grund av åtgärder för att identifiera och stoppa falska mervärdesskattemedel. Användningen av elektroniska faktureringsuppgifter för hela 2019 har också varit avgörande för att identifiera beskattningsbara personer som inte uppfyller kraven för status som ”*esportatore abituale*” (över 1,3 miljarder euro med felaktigt deklarerade tak). Slutligen har den information som erhållits gjort det möjligt att identifiera företag som är

inblandade i mekanismer för gemenskapsinternt bedrägeri som genomfördes mellan de sista månaderna 2019 och under 2020, på grundval av faktureringsflöden för obefintliga transaktioner på cirka en miljard euro.

Utvidgningen av åtgärdens tillämpningsområde till beskattningsbara personer som omfattas av skattebefrielse för små och medelstora företag åtföljs av riskreducerande åtgärder, såsom kostnadsfri tillgång till olika lösningar för att förbereda och överföra elektroniska fakturor, såsom programvara för installation på datorer eller en applikation för mobila enheter. Införandet av e-fakturering åtföljs dessutom av ett avskaffande av andra krav och tillhandahållande av ytterligare tjänster till beskattningsbara personer. Som tidigare nämnts skulle utvidgningen av åtgärdens tillämpningsområde till beskattningsbara personer som omfattas av skattebefrielse för små och medelstora företag ge den italienska skatteförvaltningen en fullständig bild av de fakturor som utfärdats av alla beskattningsbara personer, vilket skulle hjälpa dem att bekämpa mervärdesskattebedrägerier och undandragande av mervärdesskatt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Åtgärden kommer inte att ha några negativa effekter på den del av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

2021/0357 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om ändring av genomförandebeslut (EU) 2018/593 vad gäller varaktigheten och omfattningen av avvikelsen från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1], särskilt artikel 395.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593[2] bemyndigades Italien att införa en åtgärd som avviker från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG (*den särskilda åtgärden*) för att införa obligatorisk elektronisk fakturering för alla beskattningsbara personer som är etablerade på det italienska territoriet, med undantag för beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i det direktivet.

(2) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 31 mars 2021 ansökte Italien om bemyndigande att få fortsätta att avvika från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG för att fortsätta tillämpa obligatorisk elektronisk fakturering. Dessutom begärde Italien i sin ansökan att få utvidga tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden också till beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i det direktivet.

(3) Kommissionen informerade de övriga medlemsstaterna om Italiens ansökan genom en skrivelse av den 10 september 2021. Genom en skrivelse av den 13 september 2021 underrättade kommissionen Italien om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att behandla ansökan.

(4) Italien hävdar att det införda obligatoriska elektroniska faktureringssystemet, som kanaliserar alla utfärdade fakturor via *Sistema di Interscambio (SdI)*, som förvaltas av den italienska skatteförvaltningen, till fullo har uppnått sina mål, nämligen att bekämpa skattebedrägeri och skatteundandragande, förenkla uppfyllandet av skattskyldighet och effektivisera skatteuppbörden och därigenom minska företagens administrativa kostnader.

(5) Italien anser att utvidgningen av tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden också till beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i direktiv 2006/112/EG skulle öka den italienska skatteförvaltningens möjligheter att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt genom att ge en fullständig bild av de fakturor som

[1] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] EUT L 99, 19.4.2018, s. 14.

utfärdats av alla beskattningsbara personer. Dessutom skulle det ge den italienska skatteförvaltningen möjlighet att kontrollera att dessa beskattningsbara personer uppfyller kraven och villkoren för att omfattas av nämnda skattebefrielse.

(6) Italien hävdar att den begärda utvidgningen av tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden inte kommer att medföra några betydande kostnader för beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i direktiv 2006/112/EG. För att minska dessa kostnader har Italien kostnadsfritt tillhandahållit olika lösningar för att upprätta och överföra elektroniska fakturor, t.ex. ett programvarupaket för installation på datorer och en applikation för mobila enheter. Införandet av elektronisk fakturering åtföljs dessutom av ett avskaffande av andra krav, såsom rapportering av fakturauppgifter på inhemska transaktioner, ingivande av Intrastat-deklarationer vid inköp eller skyldigheten att lämna närmare uppgifter om kontrakt som ingåtts av leasing- och uthyrningsföretag. Det har också gjort det möjligt att tillhandahålla ytterligare tjänster till beskattningsbara personer, såsom förifyllda inköps- och försäljningsregister, schemaläggning av den periodiska mervärdesskatteuppgörelsen, förifyllda årliga mervärdesskattedeklarationer och förifyllda betalningsformulär, inklusive de skatter som ska betalas, räknas av eller återbetalas där prioritet ges till dem som använder e-fakturering. Dessa åtgärder bör säkerställa att den särskilda åtgärden är proportionerlig.

(7) Den särskilda åtgärden bör vara tidsbegränsad så att det går att övervaka dess effekt på bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt och på beskattningsbara personer, särskilt de som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i direktiv 2006/112/EG.

(8) Om Italien anser det nödvändigt att förlänga åtgärden bör medlemsstaten till kommissionen, tillsammans med ansökan om förlängning, överlämna en rapport med en utvärdering av hur effektiv den särskilda åtgärden är vad avser att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt och förenkla skatteuppbörden. Denna rapport kommer också innehålla en utvärdering av åtgärdens effekter på beskattningsbara personer, särskilt de som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i direktiv 2006/112/EG.

(9) Denna särskilda åtgärd bör inte påverka kundens rätt att få pappersfakturor vid gemenskapsinterna transaktioner.

(10) Den avvikande åtgärden kommer inte att negativt påverka de av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

(11) Genomförandebeslut (EU) 2018/593 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandebeslut (EU) 2018/593 ska ändras på följande sätt:

1) Artikel 1 ska ersättas med följande:

”*Artikel 1*

Genom avvikelse från artikel 218 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Italien att enbart godta fakturor i form av handlingar och meddelanden i elektronisk form om de är utfärdade av beskattningsbara personer som är etablerade på italienskt territorium.”

2) Artikel 2 ska ersättas med följande:

”*Artikel 2*

Genom avvikelse från artikel 232 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Italien att föreskriva att användningen av elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer etablerade på italienskt territorium inte måste godkännas av mottagaren.”

3) Artikel 4 ska ersättas med följande:

”*Artikel 4*

Detta beslut ska tillämpas till och med den 31 december 2024.

Om Italien anser att förlängningen av den åtgärd som avses i artiklarna 1 och 2 är nödvändig ska Italien till kommissionen lämna en ansökan om förlängning, tillsammans med en rapport med en bedömning av hur effektiva de åtgärder som avses i artikel 3 är för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt och för att förenkla skatteuppbörden. Rapporten bör också innehålla en utvärdering av dessa åtgärders effekter på beskattningsbara personer, särskilt de som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i direktiv 2006/112/EG och särskilt om dessa åtgärder ökar deras administrativa bördor och kostnader.”

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande